

Vetero

Knina

www.farnoststaryknin.cz

září 2019

Září v naší farnosti

Každý si měsíc připomínáme slavení prvních pátků, po mši svaté je výstav Nejsvětější svátosti. Snad bude na místě připomenout si význam této pobožnosti k prohloubení našeho vztahu k Pánu Ježíši Kristu.

Víme, že první pátky v měsíci jsou zasvěceny Nejsvětějšímu Srdci Pána Ježíše. Ale víme proč?

V druhé polovině XVII. století se Pán Ježíš zjevil francouzské mstičce Markétě Marii Alacoque a předal jí poselství, které v našem životě víry může mnohé změnit. Této světici, sestře kláštera Navštívení v Paray-le-Monial, Ježíš ukázal své srdce a řekl: „Toto je srdce, které tak milovalo lidi, že jim dalo vše, co mělo.“ Zároveň jí ale tlumočil svou stížnost: stěžoval si na nevděk lidí, kteří na Jeho nekonečnou lásku odpovídají chladem a nezájmem nebo dokonce neúctou.

Jinak řečeno, je mnoho lidí, kteří, přestože mají víru, nechápou význam Kristovy lásky. Nechápu, že sám lidský život není nic jiného než láska. Nechápu zvláště to, že Kristova přítomnost v Nejsvětější Svátosti je vrcholem lásky, a že na světě není nic důležitějšího než milovat Ježíše v Eucharistii, přijímat Ho a uctívat.

Během zjevení se pak Kristus obrací na Markétu s otázkou: „Chceš alespoň ty patřit mezi mé přátele, chceš mi udělat radost a dát mi náhradou za nevděk lidí své přátelství?“ Poselství, které se šíří z Paray-le-Monial, je tedy výzvou k přátelství s Bohem, k přátelství s Kristem. Kristus se stal člověkem a lidé potřebují lásku a přátelství druhých lidí. I On přijal skutečnost, že bude potřebovat své přátele. V Getsemanské zahradě názorně vidíme, že Mu Jeho přátele nebyli takovou oporou, jakou by právě v té chvíli potřeboval.

Tak jako kdysi oslovil Markétu Marii, ptá se nás všech, jestli stojíme o Jeho přátelství. Je to naléhavá výzva zaznívající z Paray-le-Monial. Chceme i my být Kristovými přáteli?

Během setkání Pán Ježíš předal sestře Markétě Marii sliby nasměřované ke ctitelům Jeho Srdce. Byly popsány v dopisech. Už po její smrti rozptýlené informace byly sebrány a sestaveny ve známých 12 slibů:

1. Budu je těšit ve všech jejich útrapách a protivenstvích.
2. Budu žehnat všem jejich pracím a podnikům.
3. Dám jim všechny milosti potřebné jejich stavu.
4. Budu jejich bezpečným útočištěm v životě, ale zvláště v hodině smrti.
5. Hříšníci naleznou v mém Srdci pramen a nekonečné moře milosrdenství.
6. Duše vlažné se stanou horlivými.
7. Horliví se brzy povznesou k velké dokonalosti.
8. Kněží dám milost, že přivedou k pokání i nejzatvrzelejší hříšníky.
9. Rodinám, v nichž se bude mé Srdce uctívat, dám pokoj a mír.
10. Budu žehnat domům, v nichž bude vystaven a ctěn obraz mého Srdce.
11. Jména těch, kteří tuto úctu rozšiřují, budou navždy v mém Srdci.
12. Těm, kteří po devět měsíců každý první pátek půjdou k svatému přijímání, dám milost, že vytrvají v kajícínosti až do konce a nezemřou ve stavu nemilosti. Mé Srdce jim bude bezpečným útočištěm.

Zaslíbení, především poslední z nich, nelze chápat jako pověru či jako laciný recept, jak „spolehlivě dosáhnout nebe“. Máme je chápat a vykládat na základě Písma svatého a učení církve. Zaslíbení jsou součástí božské pedagogiky: Ježíš chce tímto způsobem k sobě přitahovat lidská srdce. To, co Pán žádá, je naše láska, celý náš život, naše předsevzetí k hlubokému křesťanskému životu.

Pozice Církve

Apoštolský Stolec teprve po přísných a důkladných vyšetřeních dovolil slavení svátku a také uctívání obrazů Ježíšova Srdce v dnes všedně přijatých formách. Podruhé Církev nepřímo potvrdila zjevení, která obdržela sv. Markéta Marie Alacoque, když po přísném procesu vyzvedla ji ke slávě oltářů. Její beatifikace se uskutečnila v roce 1864 a kanonizace v roce 1920. Prvním z papežů, který potvrdil pobožnost k Srdci Pána Ježíše a také svátek některých diecézí a řádů, byl Klement XIII. Udělal to v roce 1765 – tedy skoro 100 let po zjeveních. Rozhodujícím však v této věci bylo memorandum polských biskupů poslané papežovi v roce 1765. Memorandum udává nejprve historický vývoj kultu, následně dokazuje hluboce jeho správnost a dobra, která vyplývají z té pobožnosti. Papež Pius IX. v roce 1856 rozšířil svátek Srdce Pána Ježíše na celou Církev. Lev XIII. 31. prosince 1899 odevzdal péči Ježíšova Srdce celou Církev a lidský rod.

Pobožnost k Srdci Ježíše klade rovněž závazky. Člověk by neměl zneužívat dobroty Božího Srdce. Měl by k tomuto Srdci mít neomezenou důvěru. Proto nejen, že může, ale měl by se utíkat k tomuto Srdci ve všech svých potřebách. Neměl by zraňovat tohoto Srdce novými hříchy. Avšak když nás lidská slabost požene nově do bahna hříchu a otroctví satana, máme právo vždycky důvěřovat Božímu milosrdenství, které je připraveno přijít k nám s pomocí a vysvobodit nás.

Jak obnovit a uzdravit rodinu?

Podle Patera Matea jeden z nejjistějších a nejrychlejších prostředků je intronizace (povýšení na trůn) Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v rodině. Je to něco nového? Nikoliv, něco starého. Americký vynález? Ne je to „vynález“, který pochází z Palestiny, božský vynález, vynález z Betléma a z Nazareta a z Golgoty!

Tak jako má být autorita Kristova uznána celou společností, tak má být také vyznávána jednotlivými rodinami. Těžko bude společnost jako celek uznávat Krista za Krále, nebudou-li mu zasvěceny rodiny, ze kterých se společnost skládá.

Ježíš na trůně rodiny! To jsou slova o panování Ježíšova ducha nad jinými duchy! Ježíš král! On sám to řekl: Já jsem král. K tomu jsem přišel na svět. Cíl intronizace Ježíšovy je Ježíšovo panování. Jeho samovláda. Kristus nemůže strpět, aby satan seděl s ním na trůně jako spoluvládce. Na trůně je místo jen pro jednoho! Kristus je buď vším, nebo ničím.

Ježíš na trůně rodiny! Odtud vychází pozvolná, ale dokonalá přeměna celého rodinného života. Jedna modla po druhé se vynese ven z domu, protože se tam už nehodí. Stěny jsou čistší. Knihovna se vyčistí. Na rodinném stole se už neobjeví proticírkevní časopis. Zmizí přepjatý luxus a vyhledávání nemírných zábav. Není tu už slyšet nadávek a klení. Práce je bohoslužba. Celý dům jako ostrůvek pokoje! Obraz Srdce Ježíšova se stal reformátorem rodinného života.

A to ještě není všechno. Malá společnost rodiny připravuje Spasiteli také veřejnou intronizaci. Božské Srdce Ježíšovo provozuje dobyvačnou, výbojnou politiku. Chce se vydat na ulici. Chce obnovit celý veřejný život. Když se stalo reformátorem rodiny, chce být také reformátorem lidské společnosti. Pravdou se má stát prosba Otčenáše: Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Posvěť se jméno Tvé.

Kdo v rodině zařídí intronizaci Srdce Ježíšova, ten vezme věc lidské společnosti sám do ruky. Stane se dobrodincem lidstva.

Kdo v některé rodině Božského Srdce poznal Krista, ten nemůže zůstat němým; musí mluvit o svém velikém štěstí. Také je chce jiným zprostředkovat. Stane se apoštolem.

Úmysly apoštolátu modlitby na měsíc září

Všeobecný úmysl: Ochrana moří a oceánů

Aby politici, vědci a ekonomové společně pracovali pro ochranu moří a oceánů.

Národní úmysl: Ať jsou děti a mladí lidé otevření pro poznání Boha i svého místa ve světě a mají k tomu dost odhodlanosti i sebeovládání

Naléhavý úmysl Apoštolátu modlitby papeže Františka na měsíc září 2019

Modleme se za bohaté plody pastorační cesty papeže Františka do Afriky a za požehnání pro nově jmenované kardinály.

Mosambik, Madagaskar a Mauricius jsou tři africké země, které papež v těchto dnech navštěvuje. Před odjezdem poprosil o naléhavou modlitbu za duchovní plody této jeho apoštolské cesty. Kardinál státní sekretář Pietro Parolin upozornil na tři záměry, který papež s touto cestou spojuje: mírové soužití na kontinentu, který je zmítán válečnými konflikty, péče o životní prostředí, které je v Africe ničeno nadnárodními firmami a prohlubování kultury setkávání. V Mozambiku je téměř 8 milionů katolíků (30%) obyvatelstva. Tato bývalá portugalská kolonie má v současnosti 12 diecézí, 343 farností, 682 kněží a 599 seminaristů. V zemi působí i 451 řeholníků. Hlavou církve je arcibiskup Claudio Dalla Zuanna, který podobně jako papež František pochází z Argentiny a jeho rodiče byli Italové. Počet katolíků na Madagaskaru je podobný: tvoří 27% celkového počtu obyvatelstva. Arcibiskup Armand Gaétan Razafindratandra sídlí v hlavním městě Antananarivo, které známe rovněž jako Tananarive

(Město tisíců). Je zemi plnou mladistvého kypění, před níž stojí mnoho úkolů. První výzvu představuje situace mládeže, jde totiž o zemi, která musí nabídnout příležitosti k růstu a budoucnosti pro mnoho mladých. Druhou výzvou je chudoba, překonání hlubokých rozdílů mezi nemnoha majetnými a naprostou většinou obyvatel v situaci nouze. Ostrov Mauricius je historickou křižovatkou národů. Má 1,2 miliony obyvatel. Polovina tamního obyvatelstva vyznává hinduismus, na druhém místě jsou katolíci a necelá pětina se hlásí k islámu. Tuto bývalou anglickou kolonii proslavily nejznámější známky světa: Červený a Modrý mauricius. Papež ve svém video poselství obyvatelům tohoto ostrova uprostřed Indického oceánu vzkázal: „Bude mi radostí hlásat evangelium uprostřed vašeho lidu, který se vyznačuje tím, že byl zformován setkáním různých etnik, a těší se proto velkým bohatstvím různých kulturních a také náboženských tradic. Katolická církev je již od počátku poslána ke všem národům a mluví všemi světovými jazyky. Avšak jazykem evangelia, jak víte, je láska.“

Mezi nově jmenovanými kardinály se nachází také česká stopa. Jezuita P. Michael Czerny SJ, podsekretář oddělení pro migranty na Úřadu pro integrální lidský rozvoj, se narodil v roce 1946 v Brně. Jako dvouletý chlapec emigroval spolu s rodiči do Kanady. Rozhovor s ním lze nalézt na v bulletinu Jezuité (1995; http://www.jesuit.cz/soubory/bulletin/1995_04.pdf), v němž vzpomíná i na své české kořeny.

Poutní bohoslužby v měsíci září

- 7. 9. 14 00 hod. Dražetice poutní mše sv. u kaple Narození P. Marie
- 28. 9. 14 00 hod. Drevníky poutní mše sv. u kaple sv. Václava
- 17 00 hod. Mokrovraty poutní mše sv. u kaple sv. Václava

Přeji dobrý nový školní rok a požehnaný měsíc svatého Václava a svaté Ludmily s vděčností za dar víry.

Žehná P, Josef Andrejčák O.Cr., farář

Pouť ve Starém Kníně

4.10. - 6. 10. 2019

***k patronu farního kostela svatého Františka
z Assisi***

V roce 30. výročí svatořečení svaté Anežky České

***Pátek 4. října slavnost sv. Františka
První pátek v měsíci***

17,30 - čtení ze života sv. Františka

18,00 - poutní mše svatá, po mši svaté adorace, svátostné požehnání
Hlavní celebrant **P. ICLic. David Kučerka O.Cr.**

Sobota 5. října

9,00 - ranní chvály

9,15 - slavná mše svatá,

hlavní celebrant **P. PharmDr. Mgr. Josef Šedivý O.Cr.**
velmistr řádu

Po skončení mše svaté (cca v 10:15) odchod na dvě poutní trasy doprovázené kněžími **P. Petrem Benešem CSsR a P. Ing. Janem Dlouhým.** Trasy končí v Mokrovratech, zde občerstvení a další program:

17,30 - představení Charity Starý Knín

Historie Farní charity, Seniorské služby, Prorodinné služby

Požehnání nově zakoupeného domu Mokrovraty 115 a požehnání tří nových aut.

Neděle 6. října

9,50 - pobožnost křížové cesty

10,30 - slavná mše svatá: hlavní celebrant **P. Josef Andrejčák O.Cr.**

15,00 - Živohošť - zakončení poutě mší svatou

s poděkováním za třicet let svobody a za svatořečení sv. Anežky České.

Všechny bohoslužby se konají v kostele sv. Františka z Assisi ve Starém Kníně, pokud není uvedeno jinak.